

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliverès, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 27 octubre 1935 — Núm. 65

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

EL PROGRES

El progrés és l'acció d'anar endavant, és un avenç, un perfeccionament. Aquesta idea del progrés s'oposa a la de perfecció; aquesta és la llei de Déu, aquella, la llei de l'home. Per la llei de la perfecció tot el que és bo es realitza instantàniament; mentre que el progrés exigeix que tot allò que s'ha de donar en el temps i en l'espai, es faci poc a poc i successivament. Per això cal que hi intervinguin Déu, l'home i el temps. La continuïtat i la successió són la llei del progrés

Hem de distingir, però, els progressos del progrés; aquells són el perfeccionament particular d'una activitat humana, d'una categoria qualsevol. Aquest comprèn tota mena de perfeccionaments; abarca tots els progressos junts.

El veritable progrés no és, doncs, l'avençament de la intel·ligència, de la indústria o de la tècnica, sinó el perfeccionament moral de l'individu i de la societat. El progrés de la raó sense el progrés de la fe, produeix un desequilibri i un desordre en l'home. Igualment, el progrés científic i material sense el progrés moral de la societat, porta un desequilibri humà que és la causa dels mals que pateix el món en els temps d'ara. El progrés social té per condició el progrés de la persona humana, capàs de perfeccionar-se com de bescantar-se. El gran filòsof alemany Kant, diu «que mitjançant la lluita i l'esforç, totes les facultats humanes han de perfeccionar-se, essent d'aquesta manera el progrés moral la font dels altres progressos.....».

Avui dia, però, es crida per tot arreu «visca el progrés», i qui més ho crida són els socialistes que creuen que el progrés no és més que el llibertinatge i la desmoralització i la cessació de l'exploació de l'home per l'home i el triomf de les inclinacions humanes i de la llei de l'atracció passional, segons doctrines de Saint-Simon i de Fourier.

El progrés enclou la civilització, i l'augment de la maldat i la perversió són contraris a la vertadera civilització. Per tant, com més creixi la malícia humana, més reula l'home, menys progrés hi ha.

Els enemics del catolicisme l'al·leven d'ésser l'enemic del progrés, o que al menys no sent cap interès per ell. Aquesta calúmnia la contesta l'Església per boca de Lleó XIII, quan en l'Encíclica «Immortale Dei» escrivia el següent: «..... L'Església repudia la bogeria de les males opinions; desaprova els intents criminals de les sedicions, i, especialment, aquell estat dels esperits en els quals s'inclouen els començaments d'un apartament voluntari de Déu; però, ja que tota veritat sols de Déu pot venir, qualsevol resultat de veritat que es pugui obtenir, l'Església ho reconeix com una resquícia de la ment divina..... I com que el descobriment d'una veritat qualsevol pot portar al coneixement de Déu o a una lloança seva, per aquest motiu tot avenç que eixampli els límits de les ciències serà del grat de l'Església..... Aquesta dona alè a totes les arts i oficis, i dirigint aquestes ocupacions al bé i a la salut eterna fa esforços per impedir que la intel·ligència i la indústria de l'home l'apartin de Déu i dels béns eterns.....».

Diuen els adversaris de l'Església que aquesta no pot amar el progrés perquè aquest és l'ideal del lliure pensament, el fruit de l'esperit liberal si ja no revolucionari. Però nosaltres contestem que els lliurepensadors i els revolucionaris tenen una falsa idea del progrés; aquest progrés no el pot acceptar l'Església. Però el progrés que ve de Déu i que cerca a Déu donant alè a totes les coses per tal d'arribar a aquest fi, aquest progrés sí que el catolicisme l'accepta de bon grat i l'afavoreix tot el que pot.

Ni cal a dir tampoc que el progrés és incompatible amb els dogmes immutables del ca-

tolicisme; perquè s'ha de saber que si són immutables aquests dogmes en si mateixos hi pot haver-hi progrés en la seva comprensió i sobretot en l'aplicació llur a les necessitats de la pobre humanitat. La constància que es recomana als catòlics no és, de cap manera, oposada a la perfecció a què han de tendir segons el consell que tots sabem: «Siau perfectes com el meu Pare celestial és perfecte».

El que l'Església condemna és el progrés que alguns apòstols traïdors del poble fan consistir en revolucions, desordres, capgiraments, aniquilació del bé i triomf de les passions. Els

invents moderns no han estat pas rebutjats per l'Església, ni el cinema, ni la ràdio, ni l'aviació, etc. etc. L'Església només reprova el mal ús d'aquests mitjans de civilització i per això va contra el cinema immoral i contra el nudisme, en el qual fan consistir alguns el progrés, encara que això sigui recular fins als temps d'Adam i de l'Era prehistòrica.

Hem de conservar l'equilibri social fent que el progrés moral avenci al mateix ritme que el progrés material; la societat que no ho faci així se'n va a la ruïna.

JERONI TRESSERRAS

EQUILIBRI MUNDIAL

Si donem una mirada a la història de la humanitat, en un sentit global i transcendent, fugint del detall, veurem que aquesta ha passat per alternatives fases de quietud i moviment, d'agitació i de pau. Les idees no han estat mai unificades i molt menys assimilades en tots i per cadascun dels homes. I així com el món de les idees ha fluctuat sempre en diverses direccions, així també els homes, seguint la direcció indicada pel ésser pensant, han obrat de diverses maneres els uns en front dels altres, ja en obres positives, ja negatives o manifestant solament el desig de realitzar-les. El món de les idees ha estat sempre posat en unes balances, i al baixar les unes per major pes han pujat els homes que les defensaven. Per major pes no vull pas indicar per un major valor intrínsec sinó pel major nombre dels qui les defensaven.

Abans del Crist dominava solament en la dignitat humana el sentit de riquesa i força. El poderós era senyor i persona i per tant lliure. El pobre era inferior, un serf i tingut com a cosa i per tant també esclau. Vingué el Redemptor, sembrà les idees d'igualtat i germanor fonamentant la dignitat de l'home en el títol preat de fill de Déu. La seva ven trobà acollida entre els humils; la balança no pogué guardar l'equilibri i el plat on eren posades les idees de germanor i igualtat pesà més que l'altre, ço és, que el concepte d'amo absolut de vida i mort, sobre el pobre, que tenia el poderós. El món romà s'enfonçà i tingué per successor el règim feudal.

En el feudalisme el concepte de germanor es mantingué viu, però el ric volgué ésser un germà gran

i obtingué que el pobre arribés a tenir consciència de què era un germà inferior i per tant subjecte al senyor germà gran. I en termes generals durà aquest període fins a la revolució francesa. Aquesta exigí amb sang la possessió de la igualtat i lliurament de tota subjecció divina i humana proclamant la sobirania de la raó popular i individual. El deslligament a la subjecció humana, exigí també per l'Església invocant les lleis fonamentals de la nostra religió s'aconseguí poc a poc. Continuà, però, la lluita en el camp de la polèmica sobre la relació de l'home en el seu interior i més de la societat-estat envers Déu.

La balança en l'actualitat no està pas quieta, oscil·la entre la dependència de l'home i de la societat de Déu i entre la més completa alliberació. I aquest problema, greujat de si mateix s'agreuja més davant del nombre de parats forçosos en totes les nacions. El atur obrer és un problema que s'ha de resoldre. Té, però, ara dues solucions, entre les moltes que s'han pensat, que compten amb la major part de la humanitat: La germanor cristiana i igualtat social avui ja arreu practicada i com a conseqüència una major igualtat econòmica que la present, o la igualtat econòmica absoluta, imposada per un dictador, junt amb la pèrdua de tota mena de llibertat i amb el deslligament de Déu, font de la verdadera igualtat i germanor, com proclama el comunisme. La balança està subjecte a dues forces atractives: Déu per mitjà del sant Pare, i el Comunisme.

Es guardarà equilibri o qui triomfarà?

Josep Reig

Electricitat

GEL

Ferreteria

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

● Narcís Dalmau

Transports amb automòbil

Farmàcia i Perfumeria - Productes fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

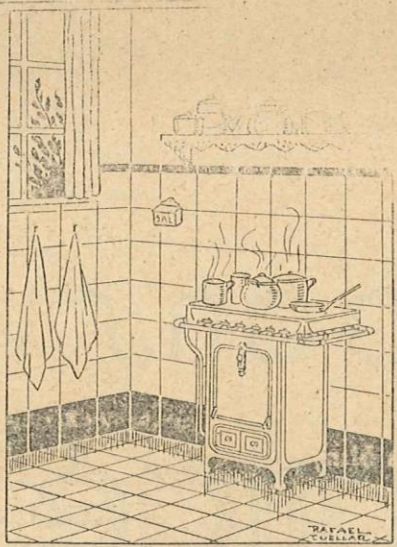
R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

CARBÓ

GAS

La cuina de gas és neta, pràctica i ràpida. A qualsevol hora sigui del dia o de la nit, podeu tenir foc pel que necessiteu i apagar-lo a l'acte, sense deixar que es consumeixi inútilment el carbó o la llenya. Adopteu el gas per cuinar, com a mesura d'ordre i economia.

Alumbrado de

Poblaciones

S. A.

P. REPUBLICA, NUM. 7

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padida intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern, cuina excel·lent, cura de repòs, aire sec, clima ideal

sabons Barange

FETS i COMENTARIS

El fred — Sembla que en els darrers dies s'hagin obert de sobte les finestres de l'hivern, perquè tothom ha acusat les conseqüències del fred. Els estiuejants, no cal dir-ho, ja han marxat gairebé tots; sols n'ha quedat algun que altre enamorat de les bel·leses del nostre poble, o bé obligat per qüestions de salut.

No cal dir que les bufandes i abrics ja s'han espolsat les arnes.

El tancament del camp — Per fi és una realitat el tancament del camp de futbol. Els aficionats podran gosar del dit esport a l'abric de totes les mirades indiscretes.

La festa de Crist Rei — Avui, dia 27, festivitat de Crist Rei, celebren la seva festa totes les associacions parroquials d'Acció Catòlica, amb solemnes actes religiosos.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Defuncions — Concepció Mundó Fló, Assumpció Arbó Matas, Anna-Maria Bellavista Lagarriga, Magdalena Dalmau Targarona i Joaquina Pujades Tabuenca.

Baptismes — Dia 5, Joan Casulà Hernández; dia 10, Anna-Maria Bellavista; dia 19, Dolors Costa Santacreu.

Dos crims — El dia 16 al matí, fou descobert al poble de Llerona un doble crim, del qual en foren víctimes En Miquel Pujal i Pasqual, de 60 anys, conegut pel Roig i una seva cosina que vivia a la mateixa casa, anomenada Joaquina Pasqual Trias, de 61 anys.

El mòvil del dit crim fou el robatori. Foren detinguts el minyó de 17 anys anomenat Felip Garcia Alcalde, que feia pocs dies s'havia contractat de mosso en la dita casa, el qual es confessà autor, i un altre subjecte de nom J. Ortega España, que habitava al barri de la Torreia de Granollers i es dedicava a vendre cargols.

Cèntric Club — Hem sabut que aquesta societat estiuenca va a la dissolució, cosa que lamentem força.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Col·locació de pals — Han estat plantats amb gran profusió, per tots els carrers del poble, uns pals que segons sembla seran usats per passar per ells fils conductors de fluid elèctric.

Els bolets — Són moltes les persones que en aquest temps dediquen les estones lliures anant a cercar bolets, i tots en porten pocs o molts, perquè aquest any és un dels que en creixen forces.

El Novenari — Del dia 9 al 17 del proper mes de novembre, tindrà lloc el Novenari d'ànimes de la nostra parròquia. El predicarà el P. Bru d'Igualada.

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

ACTIVITATS

DE LA F. J. C.

A Llinars — Diumenge passat, amb motiu de beneir-se la bandera del Grup de Llinars i celebrar en la dita població la seva reunió el consell comarcal, s'hi traslladaren diversos fejecistes del Grup local.

Reunió mensual — Avui, dia 27, els socis del Grup tenen la seva reunió mensual.

En la mateixa tindrà lloc el traspàs d'avantguardistes a fejecistes.

Cercles d'Estudi — S'han reprès els cercles d'estudi del Grup, que es veuen bastant concorreguts.

Campionat de Ping-pong — Aviat començarà un campionat d'aquest divertit esport, per eliminatòries, seguit d'un altre campionat per parelles.

Seccions diverses — La secció excursionista està planejant una pròxima excursió.

La de Basquetbol està preparant-se acuradament per al proper campionat comarcal.

LA NOSTRA

FULL D'HISTORIA GARRIGUENCA

1

PORTIC

ATALUNYA és una d'aquestes nacions en les quals el Cristianisme, és un ingredient consubstancial de la seva naturalesa.

I és estada per a ella tan amorosa la Providència, que, en nàixer, l'assistia i tutelava, i que, en renàixer, ara en nostres dies, li envia així mateix una revinguda de gràcies sobrenaturals. El Doctor Torras i Bages, el Bisbe de Vich, és estat l'apòstol de la nostra renaixença. Ell hi ha deixada la seva genial empremta; ell l'ha rebatejada.

Així escrivia el malaguanyat Bofill i Mates, i certament en llegir la biografia del Bisbe, hom obté la convicció que a ell fou confiada la missió d'orientar en un sentit francament cristià el ressorgiment de la nostra Pàtria. Tots els seus actes i els seus escrits convergien a aquesta altíssima finalitat, però alguns d'ells d'una manera particular. Són els escrits en què demostra i propaga la veritat històrica de la Catalunya essencialment cristiana. Els arguments tenen, però, en ell, una força apologètica. L'estudi de l'antiguitat cristiana — havia escrit — augmenta l'amor a l'Església nostra Mare, de manera que ve a ésser un argument secundari, d'ordre humà, en favor dels insignes beneficis que la civilització europea deu a la Clerecia.

Per això, ell que ja havia establert una càtedra d'Arqueologia al Seminari vigatà, recomana expressament als seus sacerdots que, complerts els deures del seu ministeri, es dedi-

quin a l'estudi dels documents històrics i dels objectes artístics i arqueològics pertanyents a les seves esglésies, publicant el resultat dels seus estudis en forma de memòries, fulletons o articles; i posa l'exemple d'Alemanya on quasi cada parròquia posseeix publicada la seva pròpia història.

Seguint devotament les petjades del Gran Bisbe i cercant la mateixa finalitat, iniciem avui la publicació d'un treball que ve a omplir parcialment el buit que, en aquest aspecte, té encara el nostre poble. Descriurem en ell, d'una manera superficial, la vida de la Parròquia de La Garriga, durant l'any 1699. Els mots «vida parroquial» resultaran massa comprensius si es té en compte que aquí només parlarem dels actes de caire pietós i solemne, i, per tant, quedarà exclosa tota la complexa vida parroquial que no es desenrotlla al so de les campanes i que no obstant és potser d'una major influència social.

La tècnica de la descripció serà ben senzilla. Ens limitarem a copiar una Consueta de La Doma, escrita durant l'esmentat any 1699, i a completar-la mitjançant anotacions extretes d'altres documents, especialment del Llibre de les Administracions i Confraries del mateix segle XVII, afegint-hi algunes descripcions i comentaris personals.

La cosa serà, doncs, també, una nova aportació en vistes a la formació de la futura monografia històrica de La Garriga.

PER JOSEP MAURÍ

FULL FEMENI

L'excursionista

Caminaven per un corriol fresc i bonic, que els enfilava suaument cap a dalt de la muntanya. Anaven tots plegats, però ho devia fer que ells dos, en Martí i la Laieta, eren més jovençans i tenien més delit, que tot sovint havien d'aturar-se a esperar la colla.

Ara, que poc costaria d'endevinar el vostre pensament! I per cert que és ben errat, perquè si bé és veritat que en Martí, el mosso fidel i bon minyó i la Laieta, la noia gran del mas, s'estimaven com a germans, cadascú però portava una il·lusió de color de rosa a dins, que els feia decantar l'esguard l'un de l'altre.

Pujaven a l'aplec. Ell tenia l'esperança dolça de trobar-hi la noia dels seus somnis; ella hi duia un secret estotjat al cor. Feia vuit dies que, anant a la font, havia trobat un excursionista. Sabia dir unes coses que s'enganxaven totes soles al pensament, unes coses que era un encís el recordar-les. L'havia de trobar a l'aplec. Li va prometre que hi aniria per ella.

N'hi pujaven molts d'excursionistes a l'ermita. Els uns, en passar, deixaven el perfum d'una alegria sana i les vibracions d'una cançó honesta; els altres, talment una maledicció, profanaven les flors i els fruits i els ocells i els arbrissos i el silenci i respecte de les esglesioles que trobaven pel camí. Entre aquests darrers hi havia el de la Laieta.

Ni mai que l'hagués vist! Ell i els seus companys avalotats reien en mirar-se-la. Tots la devien saber l'aventura amorosa de vuit dies enrera..... Quina angoixa! Quines hores més lentes i més amargues, les

d'aquell dia! Ningú ho sabia tan bé, com aquella Verge dolça de l'ermita que veu a dins dels cors.

La tornada d'un aplec, és gairebé sempre un enfilall de cançons. Fa tanta companyia pels camins silenciosos del bosc una cançó bonica!

La Laieta no podia cantar. Tenia el cor massa adolorit. A casa, quan ningú podia veure-la, s'abandonà a la tristesa. Des de la finestra de sa cambra, guaità lluny, cap a la carena, al cantó de la ciutat, allà on tants vespres, fets els ulls en les estrelles que s'ajocaven entre els arbres, pensava: «Elles el deuen veure, a l'altra banda», i plorà llargament, fonsament..... La quietud de fora li féu basarda. Dies enrera, l'aleteig planívol de les llagostes i el gemegor seguit dels grills amoixaven el silenci del prat. Ara, només de tant en tant un ventet fi remorejava, aquell ventet fi, que portava a dins la mort per les fulles verdes i per les flors i pel cantusseig alegroï de l'ocellada. Quina esgarripança fa, pensar que comença l'agonia de tantes coses boniques, quan al cor s'hi sent encara un brí de perfum de la flor que s'hi mustiga!....

Si fa o no fa en aquella mateixa hora arribaven sorollosament a la ciutat l'excursionista i els seus amics.

—Ens hem divertit més! —deien. I vinga riure.

A.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

FARMACIA
PERFUMERIA ● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon, 88

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

ADOBS DE

BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.^{nt} 2.^a
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

Decoració sobre cristall / Gravats-rètol
Vidrieres artístiques / Cristalls i vidres

*Dachs germans
i Bonavia*

OFICINES I TALLERS:

Mata, 10 / Telèfon, 23.858

BARCELONA

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscos Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

LA PREVISION NACIONAL

Assegurances contra el Robatori, Atracament, Infidelitat
de Dependents, Vidres i Cristalls

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU - Calabria, 15

ALS INFANTS**PÀGINES D'HISTORIA**

El setge de València

Al voltant de la ciutat de València anaven acudint les hosts cristianes de Catalunya, d'Aragó, fins i tot del Llenguadoc. Aviat el setge restà formalitzat. Les màquines de guerra foren parades, i cada dia, entre els cristians i els sarraïns, hi havia encontres i combats.

El rei de Tunis, veient que València era en perill, va trametre-hi un estol de dotze galeres per tal d'auxiliar-la: els moros d'Àfrica veien amb dolor com els moros d'Espanya perdien ciutats i regnes. Però de res no els valgué l'auxili: les hosts cristianes vigilaven i no van permetre que els tunisencs desembarquessin. I a Peníscola i prop de Tortosa foren batuts.

Els sarraïns de València no podien comptar sinó amb llur propi esforç. Es defensaven com podien, valentament. Llur tàctica de combat era de vegades perillosa, sobretot per a aquells homes que no hi eren avesats, com els homes de l'arquebisbe de Narbona.

Una vegada, aquests narbonesos, que havien estat, amb l'arquebisbe, dels primers a acudir al setge, van tenir un encontre amb els de dins. Els moros, seguint llurs costums, van fer veure que es retiraven i fugien; tot perquè els cristians els perseguissin i un cop fossin prop dels murs sortissin sarraïns a cavall i matessin molts dels nostres.

Però el rei Jaume, que sempre vetllava damunt de les seves hosts, va enviar missatge als de Narbona que no encalcessin els sarraïns, perquè, si no, aquests els farien gran dany. Engrescats amb allò que ells creïen una victòria, els narbonesos no se'n volgueren estar i van començar l'encalç.

El rei, bondadós, apesarat pels que anaven a morir, va muntar a cavall i va arribar a temps per a fer-los retirar. Però heus ací que, quan se'n tornava amb ells, va girar-se cap a la ciutat per esguardar els enemics. En aquell moment, un ballaster sarraí va disparar contra ell, bruzent, una sageta. Els balisters sarraïns acostumaven a tenir molt bona punteria. I aquell era tan destre, que la segeta va anar de dret al cap del rei Jaume. No cal dir que ell portava un casc ben posat que el protegia. Sort en va tenir, sinó allí mateix hauria caigut mort amb el cap travessat. Així i tot, va restar ferit i la sang li corria cara avall. La sageta havia fendit el casc, i el rei va arrencar-la amb tanta fúria que la va mig partir.

Valent com era, no es va espantar gens ni mica, ni va pensar en ell mateix. Ell pensava en els seus soldats, i volia que no es descoratgessin en veure'l ferit. I amb el seu mantell reial s'aixugava la sang i se'n venia tot rient, com si tot plegat no fos res.

Un cop entrat dins la seva tenda, uns metges van fer al rei la primera cura. I la cara se li va inflar tant, que l'ull li va restar clos durant quatre o cinc dies. I quan la cara se li hagué desinflat, va cavalcar per tota la host, a fi de què tothom el veiés i se sentís confortat.

Molts altres episodis de lluita hi hagué durant el setge de València. Però hem escollit aquest, entre tots, perquè ens ha semblat que us agradaria més que no cap altre, i que voldríeu prendre exemple del rei Jaume, i sabríeu, com ell, somriure entre els sofriments i no donar-los massa importància.

FÀBRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

SINDICAT AGRICOLA

CEREALS
ADOBS

MOLI ELECTRIC

Xampany Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT
Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA
Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:
dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA
Fontanella, 6, 1.º - Tel. 21740

VISITA:
dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

El Sr.
resident a carrer
núm. s'inscriu com a soci d'EL CONGOST
amb la quota de mensuals o trimestrals.
La Garriga, de de 1935
EL SUBSCRIPTOR,

GARRIGUENCs !!

Protegiu
EL CONGOST
amb
la vostra
subscripció

